

(המשך מעמוד 9)
ממשלה, סולק ונתמנה לסגן-נשיא. לצורכי מירסומת הלבשו את אשתו במדי חיל-האוויר, כשאקדח על מותנה. אך היא העדיפה שמלות צרפתיות.

"אחות השלום" בשעה שהקומוניסטים הרגו את אבי "פרח-הדובדבן", כבר ישבה נגוואן חי בינג ("אחות השלום") ב"בית-הסוהר בסינגן, בתור פעילה קומוניסטית. כששוחררה, לא עברה צפונה. היא נשארה בדרום, הצטרפה למחתרת "חזית השיחרור", הנורע המדינית של הווייט-קונג, נתמנתה לחברת החעד המרכזי ולראש מחלקת-הנשים. היא נשואה ואם לשניים. מכיון שזכתה לחינוך צרפתי, קיבלה על עצמה תפקידים מדיניים, נסעה בשליחות חזית-השיחרור לקאהיר, לאלג'יר ולבירות אחרות. עתה היא מכהנת כראש משלחת הווייט-קונג בדעית-השלום, כאורחת ממ-שלט צרפתי, שהעמידה לרשותה וילה נאה. הלוחמת בת ה-41, הקושרת את שער השחרור בקשר חמור, מודה כי היא מוכנה "לצעוד עשרה קילומטרים כדי לשמוע את הסימפוזיה התשיעית של בטהובן בג'ונגל". אך המוסיקה שהיא משמיעה בפאריס היא שונה. היא מכריזה: "אנו שולטים בארבע חמישיות של ויאטנאם הדרומית. אנו נילחם עד שנשתלט גם על החמישית החמישית." במירוץ של שתי הנשים נראה, לפי שעה, שתחילת-הפצצות האדומה מנצחת את חתי-בת-הפצצה של הגנרל קי.

ארצות-הברית

האח הגדול

של

איסר הקטן

את כולם העז ריצ'ארד ניקסון להחליף, חוץ מאשר אדם אחד: ראש הבולשת הפדרלית, האף-בי-איי, שתפקידה בארה"ב מקביל לתפקידו הש"ב והמטה הארצי של המשטרה. אדגאר הובר הוא זקן מופלג (73). הוא הומריסכסואל ידוע. הוא שנוא כמעט על כל הצמרת האמריקאית.

כולם פוחדים מפניו. גם דיק ניקסון. קומוניסטים וביטניקים. כפי ש' למד לוי אשכול, כשסילק מתפקידו את איסר הראל, אין זה קל להיפטר מאיש מני גנון-החושיך. כי הוא יודע יותר מדי. תחת ידיו מצטברים חיקים, ובחיקים אלה מצטבר הרבה-הרבה חומר לא-נעים על ראשיה-של טון.

הובר כבר היה בתפקידו כשאישי בשראל לא שמע עדיין את שמו של "איסר הקטן". הוא נכנס לתפקידו בימי הנשיא קאלחין קולידג', לפני למעלה מארבעים שנה. מאז באו נשיאים והלכו — והובר נשאר. אפילו אנשים כמו רוזבלט, אייזנהואר וקנדי לא העזו לנגוע בו.

הובר שונא קומוניסטים, סטיוניסטים וביטניקים. הוא סבור שיש לתת חופש רב עוד יותר למשטרה האמריקאית, הידועה באלי-מותה הקיצונית. לא מכבר הכריז כי "החוק והסדר חשובים יותר מהדק". וכשאמריקאי בן-ימינו אומר "חוק וסדר", הוא מתכוון לאלות המשטרה.

שווייץ

לא רוצים

דו-לאומיות

הצרפתים בקנה רוצים בעצמאות. ה' סקוטים והוולשים בבריטניה רוצים בשלטון עצמי. בני מחוז בראטאן בצרפת רוצים להיפרד. בבלגיה רבים הפלאמים עם ה' ואלונים. עכשיו זה הגיע לשווייץ השקטה. הפרלמנט קיים ישיבה רגילה במישכנו, בעיר הבירה ברן, כאשר לפתע קמה מהר מה. שלושים צעירים פרצו לאולם, צעקו והניפו כרזות. חברי הפרלמנט התנפלו עליהם, הסדרנים התערבו, ונערכה התכת-שות כללית.

זה היה שלב נוסף במאבק של קבוצה בדלנית, התובעת לחלק את הקאנטון ברן לשני קאנטונים, עלידי הקמת קאנטון חדש שייקרא "יורה". כי בני אזור היורה, בצפון-מערב שווייץ, הם דוברי-צרפתית, ו' נמאס להם לשבת בקאנטון אחד עם בני ברן, שהם דוברי גרמנית. ואם הדו-לאומיות והדו-לשוניות אינה מצליחה בשווייץ — היכן היא תצליח?

דוֹיָאֵל

דובק דוֹיָאֵל

יוצאת מן הכף

20 KING SIZE CIGARETTES

מרטון דיר יעקסון